

تجلیل از رؤسا؛ قهرمانان در نوبت

تجلیل از رؤسای هیئت‌های ورزشی استان و نواب رئیس در غیاب دبیران هیئت‌ها و مدال آوران و قهرمانان ورزشی تا حدودی حاشیه ساز شد.

دستپاچگی برخی از رؤسای هیئت‌ها و علاقه آن‌ها برای بیشتر دیده شدن و انتشار صحنه اخذ لوح از مدیر کل در فضای مجازی آن‌هم به طور گسترده بر این حاشیه‌ها بیشتر دامن زد.

قهرمانان و افتخار آفرینان ورزش بر اساس قولی که مدیر کل در مراسم افتتاح سالن دوومیدانی داده بود باید تا پایان سال 99 تجلیل می‌شدند. چرا این کار انجام نپذیرفت و رؤسای هیئت‌ها و نواب رئیس بر آن‌ها ترجیح داده شدند.

رؤسای هیئت‌ها بقاء و حیات‌شان بستگی به افتخارآفرینی‌های قهرمانان دارد. تجلیل ورزشکاران حتما در اولویت باید باشد و حتی انتظار میرفت که رؤسای هیئت‌ها خود درخواست برپایی مراسم برای قهرمانان را می‌کردند.

توقع از مدیری که ورزشکار بوده بیش از این‌ها می‌باشد. او باید قبل از همه مدافع ورزشکاران و زجرکشیده‌های ورزش باشد. اگر ستاد کرونا اجازه برپایی مراسم با تعداد محدودی را داده بود تجلیل از قهرمانان می‌توانست بهترین و شیرین‌ترین گزینه باشد.

تصویرهایی از اهدای لوح تقدیر به همه رؤسای هیئت‌های ورزشی و احیانا قدردانی از زحمات آن‌ها با یک هدیه کوچک کار مناسبی است ولی اهمیت دادن به اولویت‌ها و عمل کردن به قول و وعده داده شده، می‌تواند مقبول‌تر و زیبا تر باشد.

شیخ محمد شبستری در گلشن راز بیت زیبایی دارد:

جهان چون زلف و خط و خال و ابروست

که هر چیزی به جای خویش نیکوست

مهم‌ترین هنر، پیدا کردن جای درست هر چیزی می‌باشد و مطمئنا در صحنه ورزش اولویت با قهرمانان و افتخارآفرینان است وای کاش

برپائی مراسم تجلیل با تعداد مورد تأکید ستاد کرونا را به
قهرمانان اختصاص می‌دادیم. فرصت برای تجلیل از رؤسای هیئت‌ها زیاد
خواهد بود.

البته این را نیز باید اضافه کرد که دبیران هیئت‌های استانی از
رفتار مسئولین مراسم تجلیل دلخور بودند. آن‌ها معتقدند که هر سال
بخشی از این مراسم به دبیران اختصاص می‌یافت که امسال آن‌ها نیز
از این کار بی‌بهره شدند.